

[Indenrigsministeren.]

fra, at det ærede Medlem er bekendt med, hvad disse Bilag indeholder, da han selv var Medlem af Udvalget. I Beretningen — Rigsdagstidende, Tillæg B. Sp. 3315 — vil han finde det Tal, jeg her har opgivet for Regnskabsaaret 1928—29, ligesom han ogsaa der vil finde det, jeg angav som det sandsynlige for 1929—30 og som det Beløb, der blev udbetalt for 1927—28. Det ærede Medlem maa endelig ikke i den Anledning falde i Forbavelse, jeg har ikke i den Henseende afsløret noget, det ærede Medlem ikke burde vide.

Endelig er der Sygedagene. Det ærede Medlem siger, det er urimeligt at lægge Sygedagene til Grund, thi herigennem vil man særlig ramme de Kommuner, som er stærkest ramt af Sygdom. Det vil man aldeles ikke. Det fordeler sig jævnt gennem Aarene; vi lovgiver jo ikke her for et enkelt Aar. Naar Sygedagene ikke er brugt som Fordelingsgrundlag, men derimod Folkemængden, er det, fordi Antallet af Sygedage og Folkemængdens Ændring i det lange Løb nogenlunde vil svare til hinanden; det vil gennem Aarene vise sig, at en Kommune med 2 000 Indbyggere nogenlunde har dobbelt saa mange Sygedage som en Kommune med 1 000 Indbyggere, og derfor har Folkemængden sin berettigede Plads som Fordelingsfaktor i dette Lovforslag, ligesom den har været det ved alle foregaaende Ordninger af Beskatningen til Amterne, for saa vidt denne er overført paa Kommunerne.

Saa siger det ærede Medlem: Ja, men den tidligere Indenrigsminister Hr. Hauge forstørrede dog ikke Vægten af denne Faktor. Nej, det gjorde han ikke; han havde en Fjerdedel, her er en Trediedel, men saa havde Hr. Hauge som Indenrigsminister heller ikke i sin Lov af 31. Marts 1926 et frit Skøn, hvorigennem Uligheder og Skævheder kunde rettes, han havde faktisk for den sidste Fjerdedels Vedkommende en fastlagt Ordning, der mere end eet Sted har vist sig af den Beskaffenhed, at den ikke kunde bruges, saa der maatte skaffes Plads for Skøn, hvorfor ogsaa mere end to Trediedele af Aamtsraadets Medlemstal i mere end eet Amt har rettet paa dette Forhold.

Det er muligt, man kan faa praktisk Vanskelighed ved Ligningsarbejdet i Amtskommunerne og Sognekommunerne; i alt væsentligt er Amtsligningen dog tilrettelagt i Midten af December Maaned, og det frembyder tilstrækkelig solidt Grundlag for Ligningen i Sognekommunerne i Januar Maaned, saaledes at det, der vil være at rette, efter at den endelige Ligning i Am-

terne er foregaaet, sikkert vil være ganske minimalt; i hvert Tilfælde er det en Ordning, der hidtil har staaet sin Prøve i de sønderjydske Landsdele.

Som sagt, Lovforslaget er et Forhandlingsgrundlag, Enkeltheder kan vi drøfte, men Hovedlinien maa jeg bestemt kræve fastholdt med det Formaal, at vi ikke i Fremtiden skal kunne komme til at gennemløbe en Udvikling som den, de sidste 15 Aar har udvist paa Ejendomsbeskatningens Omraade; thi lige saa sikkert som Ejendoms-skatteerne er fuldt berettigede, naar de er faste Skatter, der kun kan svinge med vekslende Ejendomsverdi, lige saa urimelige er de, naar de tillader en Udvikling som den, vi har set foregaa her i Landet.

Holstein: Maa det, inden dette Lovforslag gaar i Udvalg, være mig tilladt at rette et Par enkelte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister for at blive aldeles klar over hans Forstaaelse af Lovforslagets Rækkevidde. Staar det ikke efter § 2 Amtskommunerne frit for at lade Promillen for Grundskylden være lige saa lille, som de vil, den skal ikke være 4, før de faar Ret til at kræve de overskydende Fornødenheder dækket efter Regelen i § 3? Amtets Fornødenheder kan altsaa dækkes f. Eks. med 1 pro mille paa Grundskylden og $\frac{3}{4}$ paa Ejendomsskylden eller med $\frac{1}{2}$ pro mille paa Grundskylden og $\frac{3}{4}$ deraf paa Ejendomsskylden, og hvad der bliver af Fornødenheder ud derover, skal saa dækkes efter Regelen i § 3, vel at mærke saaledes, at det i Overensstemmelse med § 4 maa iagttages, at højst $\frac{1}{3}$ af Bidraget til Amtskommunens overskydende Fornødenheder lignes paa fast Ejendom; det behøver ikke at være $\frac{1}{3}$, man kan gøre det Beløb saa lille, man vil, og ligne Resten paa den personlige Kommunal-skat.

Hvis denne Forstaaelse af Bestemmelserne er rigtig, vil det med andre Ord sige, at Broderparten, langt den overskydende Del af Udgifterne til Amtets Fornødenheder kan lignedes paa den personlige Kommunal-skat. Jeg vil gerne have at vide, om jeg har forstaaet Lovforslaget rigtigt, om det er det Formaal, Regeringen har tilstræbt at virkeliggøre. Hvis det er Tilfældet, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han virkelig finder, at en saadan Skatteomlægning er mere opportunistisk, ikke set fra et Venstre-Landbosynspunkt, men fra et Samfunds-Synspunkt, end det vilde være at gøre en Del af de Udgifter, der før har hvilet paa Amtskommunerne og Sognekommunerne,